

מו א מיי פ"ג מהל' ללאים הלכה טו:
 מוז ב מיי פ"ג מהל' שקלים הלכה ה' ופ"ד הל' יא סגמ עשין מה:
 מוז ג טו"ע א"ח סי' חכט סעף א:
 ג ד מיי פ"א מהל' שקלים הלכה טו:
 גא ה ד מיי פ"ג מהל' מפלה הלכה כ' כז סגמ עשין יט טו"ע א"ח סימן תרפ"ב סעף א:
 גב ז מיי ע"ס הלכה א:
 גג ח מיי ע"ס הלכה כ:
 סגמ ע"ס טו"ע ע"ס:
 גד ט י מיי ע"ס הל' כ:
 סגמ ע"ס טו"ע א"ח סי' תרפ"ב סעף ג:
 סי' תרפ"ב סעף ג:

תורה אור השלם
 (א) וְנִסְפְּתָהֶם חֲצֵי הַהֵיחַן יְהוָה לְפָנֶי וְשִׁלְשִׁית הַהֵיחַן לְאֵל וְרִבִּיעִית הַהֵיחַן לְבָבֶשׂ וְזוֹת עֲלֵת הַדָּשׁ בְּחֻדְשׁוֹ לְחֻדְשֵׁי הַשָּׁנָה:
 (ב) וְצוֹ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם אֵת קִרְבְּנֵי לְחֻמֵי לְאִשֵּׁי רִיחַ גִּיחַחֵי תִשְׁמְרוּ לְהִקְרִיב לִי בְמוֹעֵדוֹ:
 (במדבר כח, יד)

צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי לאשי ריח גיחח תשמרו להקריב לי במועדו:
 (במדבר כח, יד)

כי תשא את ראש בני ישראל להקריבם ונתנו איש פקר נפשו לוי בפקד אתם ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם:
 (שמות ג, יב)

ויאמר יהוה אל הכהנים כל פקד הפקדים אשר יקרא בית יי פקד עובר איש פקד נפשות ערבו כל פקד אשר יעלה על לב איש להביא בית יי:
 (מלכים ב' יב, ה)

רבינו הנגאל

שקלים. תנן התם במסכת שקלים באחד משמייעין על השקלים כו' מכריזין שיכין כל אדם שקלו ויביאורו למקדש. ולמה באחד באדר דקיל כו' טבי דמצריך לאיתויי הקרבנות שמקריבין ב"ה ניסן מן השקלים של שנה זו מן התרומה שנותרה כדנתן בשלש קופות של שלש סאין כו'. והא שמועה דר' טבי ב"ה פרק א' וכיון דבעינן לאקרובי מן השקלים החדשים באחד בניסן מקמינן להשמיע באחד באדר כדתינא שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח ל' יום. אמרינן מתניתין נמי כרשב"ג דאמר שואלין בהלכות הפסח קודם לפסח ב' שבחות. כיון ששנינו בט"ו באדר שולחנות ישבו במדינה

כדי לקבל השקלים מכל אדם מקדמינן ומכריזין קודם ט"ו. מאי פרשת שקלים. רב אמר צו את בני ישראל את קרבני לחמי וגו' ושמואל אמר כי תשא. בשלמא לשמואל היינו דקרינן מכי תשא תרומה לה'. יתן תרומת ה'. לתת את תרומת ה' לכפר חזא לאיננים והוא למזבח והוא לברק הבית אלא לרב בצו את קרבני מי כתיב שקלים התם. איכא דאמר בשלמא לשמואל דאמר בכל תשא היינו דשאני ר"ח [אדר] דבכל ראשי חדשים קורין בצו. ובר"ה אדר בכי תשא אלא לרב מאי שאני. ואמרינן דבכל ר"ח שחל להיות בשבת קרו שיתא בעניינא דיומא בפרשה של אותה שבת וחד קרי בדר"ה. ובר"ה אדר מניחין פרשת היום וקורין כולן בצו את בני ישראל. הניחא לר' אמי דאמר הא דתנינן בחמישיית חזורין לסידור לסדר פרשיות חזורין מכלל שאלו ד' שבתות לא קרינן ענין היום והאידינא חזורין לענין היום אלא לר' ירמיה דאמר לסדר הפטרות הן חזורין אבל סדר פרשיות לעולם קורין אותן כל פרשה בזמנה מאי איכא למימר. ומתביינן לרב מאי דמי הפטרה דיהודיע לצו את בני ישראל ופרקינן כו' טבי דמצריך קרבן ראש חודש ניסן מתרומה חדשה. ותוב מותבינן לרב מחל להיות ראש חודש אדר בפרשה הסמוכה לה כו' איך יתכן לחול פרשת פינחס באחד באדר ופרקינן תמצא בענין הזה לבני מערבא שמסיימין התורה לשלש פרשה ג' פרשיות אפשר דמיתרמי להו כי האי גוונא ועליהן תניא זו הברייתא. תניא כשמואל ראש חודש אדר שחל להיות בשבת קורין בכי תשא ומפטידין ביהודיע הכהן. ר' יצחק נפחא אמר ר"ח אדר שחל להיות בשבת מוציאין ג' תורות וקורין א' בענין היום ואחד בר"ה וא' בתוכה. ר"ח טבת שחל להיות בחול אמר ר' יצחק נפחא ג' קורין בר"ה ואסיקנא כוותיה. אין משגיחין בחנוכה ור"ה עיקר. אתמר חל ר"ח אדר להיות בואתה תצוה.

ובקרבן נתנאל: [ט] נדצ"ל נאמר (ועי' לעיל בסוד"ה טעמא): [ט] עי' מהרש"א וברש"ש: [י] צ"ל ומאן דאמרה [פ] להא דר"ה טבת [מכלל אדר] [דרי"ה אדר] [עי' גנוי יוסף עיי"ש]: [כ] נדצ"ל אין: [ל] יש להוסיף ואחד בכי תשא ואר"י נפחא ר"ח טבת שחל להיות בשבת מביאין ג' תורות וקורין אחד בענין היום ואחד בר"ה ואחד בחנוכה (וכפי הנראה נשמט מחמת הדומות):

על הכלאים דומן זריעה היא. לאו דוקא זמן זריעה שהרי לא הו' הזמן שמפרש בהמקצב (ב"מ דף קו:). אלא רוצה לומר סוף זריעה וכבר גדלו התצורות והזרעים ואז הכלאים ניכרין אצל קודם לכן אינן ניכרין: **הדא** מכלל חבירתה איתמר. ואל"ת ומאן דאמר^א מכללל אמאי אמרה והא כיון דידיעין אידך כל שכן הא ויש לומר דמאן דאמרה צאתיה דרצ הוה דסבר דראש חודש אדר שחל להיות בשבת שאין^ב מוציאין כי אם שתי תורות ולא הו' ידעי כלל אידך דרבי יצחק ומוה הטעם אינטריך לנשמעינן ההיא דראש חודש טבת שחל להיות בשבת דמוציאין שלשה ספרי תורה:

והלכתא אין משגיחין בחנוכה. פירוש לעשותו עיקר ואע"ג דהלכתא כרצה לגבי רב יוסף^ג מ"מ^ד הולך לפסוק הלכה כוותיה משום דפליגי עליה שאר אמוראי^ה: עדיין

במדינה ובכ"ה יושבין במקדש משום שולחנות^ו קדמינן וקרינן מאי פרשת שקלים רב אמר^ז צו את בני ישראל ואמרת אליהם את קרבני לחמי ושמואל דכתיב בה שקלים אלא למאן דאמר את קרבני לחמי^ח (ה) הכא מידי שקלים כתיבי התם אין טעמא מאי כדר' טבי בשלמא למ"ד צו את בני ישראל משום דכתיבי קרבנות התם כדר' טבי אלא למ"ד כי תשא קרבנות מי כתיבי שקלים לאדנים כדתני רב יוסף שלש תרומות הן של מזבח למזבח ושל אדנים לאדנים ושל ברוך הבית לברק הבית בשלמא למאן דאמר כי תשא היינו דשני האי ראש חדש משאר ראשי חדשים אלא למ"ד צו את קרבני^ט מאי שני שני דאילו ראשי חדשים קרו שיתא בעניינא דיומא וחד בדראש חודש ואילו האידנא כוליהו בדראש חודש הניחא למאן דאמר^י לסדר פרשיות הוא חוזר אלא למאן דאמר לסדר הפטרות הוא חוזר ופרשתא דיומא קרינן מאי שני שני דאילו ראשי חדשים קרו שיתא בעניינא דיומא וחד קרו בדראש חודש ואילו האידנא קרו תלתא^{יא} בעניינא דיומא וארבעה קרו בדראש חודש מיתבי^{יב} ר"ח אדר שחל להיות בשבת קורין בפרשת שקלים ומפטידין ביהודיע הכהן בשלמא למ"ד כי תשא היינו דמפטידין ביהודיע הכהן דדמי ליה דכתיב^{יג} (ז) כסף נפשות ערכו אלא למ"ד את קרבני לחמי מי דמי דמי כדר' טבי מיתבי^{יד} חל להיות בסמוכה לה בין מלפניה ובין מלאחריה קורין אותה וכופלין אותה בשלמא למ"ד כי תשא היינו דמתרמי בההוא זימנא אלא למ"ד צו את קרבני מי מתרמי בההוא זימנא אין לבני מערבא דמסקי לדאורייתא בתלת שנין תניא כוותיה דשמואל^{טו} ר"ח אדר שחל להיות בשבת קורין כי תשא ומפטידין ביהודיע הכהן. א"ר יצחק נפחא ר"ח אדר שחל להיות בשבת מוציאין שלש תורות וקורין בהן אחד בעניינא של יום ואחד בשל ר"ח ואחד בכי תשא וא"ר יצחק נפחא^{טז} ר"ח טבת שחל להיות בשבת מביאין שלש תורות וקורין בהן אחד בעניינא של יום ואחד בדראש חודש ואחד בחנוכה וצריכא דאי איתמר בהא קאמר ר' יצחק אבל בהך כרב ס"ל דאמר פרשת שקלים את קרבני לחמי ובשתי תורות סגי קמ"ל ולימא הא ולא בעיא הך^{יז} חדא מכלל חבירתה **איתמר** איתמר ר"ח טבת שחל להיות בחול א"ר יצחק^{יח} קרו תלתא בר"ה וחד בחנוכה ורב דימי דמן חיפא אמר קרו תלתא בחנוכה וחד בר"ה אמר ר' מני כוותיה דרבי יצחק נפחא מסתברא דתדיר ושאינו תדיר קודם^{יט} א"ר אבין כוותיה דרב דימי מסתברא מי גרם לרביעי שיבא ר"ח הלכך רביעי בר"ה בעי מיקרי מאי הו' עלה רב יוסף אמר אין משגיחין בראש חודש ורבה^כ אמר אין משגיחין בחנוכה והלכתא אין משגיחין בחנוכה (ג) ור"ה עיקר. איתמר חל^{כא} להיות בואתה תצוה אמר רבי יצחק נפחא קרו שיתא מואתה תצוה עד כי תשא וחד מבי

ועל הכלאים. לעקור כלאי הזרעים הניכרין צין התצוה: (א) חודש בחדשו לחדשי השנה. כל הני חדשים למה לי: אלא אמרה תורה. יש לך חודש שאמה נריך לחדשו צהבאת עולות תמידין ומוספין מתרומה חדשה והו' ניסן כדאמרינן צראש השנה^ב דגמרינן שנה שנה מניסן דכתיב ראשון הוא לכם לחדשי

השנה (שמות יג): **במואן**. מקדמינן כולי האי ללא כרצן שמעון צן גמליאל: **במ"ו** באדר שולחנות. צעלי מטבעות הממלסין שקלי כסף צפרוטות: יושבין במקדש. הוא סימן שכבר קרצ זמן לתרום את הלשכה בשלש קופות^ג וימחרו ויצאו דמאותו היום מתחילין למשכן את המעבדים^ד: משום שולחנות קדמינן. ללאך צאדר דהיינו שתי שצמות וטעמא דרצן שמעון צן גמליאל ורצן צפ"ק דפסחים (דף ו:). **טעמא** בדרבי טבי. טעמא מאי מייחין שקלים צאדר כדרבי טבי שיקריצו קרבנות צאחד צניסן מתרומה חדשה והך מלוא התם כתיבא: שקלים אדנים כתיבי. התם כדכתיב^ה ולקחת את כסף הכפורים ונתת אותם על עזרת אהל מועד והן השקלים שנעשו מהן אדני המשכן כדכתיב^ו וכסף פקודי העדה וגו' ויהי מאת ככר הכסף לקחת את אדני הקודש וגו': שלש תרומות. נאמרו שס"ו מתלית השקל תרומה לה' יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' תרומת אדנים היתה לאדנים ותרומת מזבח למזבח לקנות מהן קרבנות צבור לכל השנה דכתיב צה לכפר על נפשותיכם: לבדק הבית. היא לא היתה שיה צכולן אלא איש כפי נדבתו שנאמר ויצאו האנשים על הנשים כל נדיב לצ וגו' (שמות לה): הניחא למאן דאמר. צפרקין האי דקמני מתני צממישית חזרין לכסדרן: צפרד פרשיות הוא חוזר. שקראו את אלו והפסיקו מלקרות את פרשת השצת איכא למימר כדאמר האידנא קרו כוליהו צדראש חודש אלא לנאן דאמר כו' דמפרש חזרין לכסדרן לסדר ההפטרות אלמא ההפטרות הופסקו עד הנה אצל לא הפרשיות דעד השתא הו' קרו נמי מעניינא דיומא מאי שני: בדרבי טבי. זאת עולת חודש צשקלים אמר^א: חל להיות. ר"ח אדר צפרשה הסמוכה לפרשת שקלים^ב: ובופלין אותה. צצבת שניה אע"פ שקראוה צראשונה: בההוא זימנא. צאותו פרק של אדר: מי מתרמי. והלא צפרשת פינחס היא שהיא סמוכה לחודש אצ: דמסקי אורייתא. מסיימין חמשה חומשין פעם אחת לשלש שנים ולא צכל שנה כמו שאנו עושין: אין משגיחין. (ז) לעשות עיקר: אלמרי

והני השקלים שנעשו מהן אדני המשכן כדכתיב^ו וכסף פקודי העדה וגו' ויהי מאת ככר הכסף לקחת את אדני הקודש וגו': שלש תרומות. נאמרו שס"ו מתלית השקל תרומה לה' יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' תרומת אדנים היתה לאדנים ותרומת מזבח למזבח לקנות מהן קרבנות צבור לכל השנה דכתיב צה לכפר על נפשותיכם: לבדק הבית. היא לא היתה שיה צכולן אלא איש כפי נדבתו שנאמר ויצאו האנשים על הנשים כל נדיב לצ וגו' (שמות לה): הניחא למאן דאמר. צפרקין האי דקמני מתני צממישית חזרין לכסדרן: צפרד פרשיות הוא חוזר. שקראו את אלו והפסיקו מלקרות את פרשת השצת איכא למימר כדאמר האידנא קרו כוליהו צדראש חודש אלא לנאן דאמר כו' דמפרש חזרין לכסדרן לסדר ההפטרות אלמא ההפטרות הופסקו עד הנה אצל לא הפרשיות דעד השתא הו' קרו נמי מעניינא דיומא מאי שני: בדרבי טבי. זאת עולת חודש צשקלים אמר^א: חל להיות. ר"ח אדר צפרשה הסמוכה לפרשת שקלים^ב: ובופלין אותה. צצבת שניה אע"פ שקראוה צראשונה: בההוא זימנא. צאותו פרק של אדר: מי מתרמי. והלא צפרשת פינחס היא שהיא סמוכה לחודש אצ: דמסקי אורייתא. מסיימין חמשה חומשין פעם אחת לשלש שנים ולא צכל שנה כמו שאנו עושין: אין משגיחין. (ז) לעשות עיקר: אלמרי

והני השקלים שנעשו מהן אדני המשכן כדכתיב^ו וכסף פקודי העדה וגו' ויהי מאת ככר הכסף לקחת את אדני הקודש וגו': שלש תרומות. נאמרו שס"ו מתלית השקל תרומה לה' יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' תרומת אדנים היתה לאדנים ותרומת מזבח למזבח לקנות מהן קרבנות צבור לכל השנה דכתיב צה לכפר על נפשותיכם: לבדק הבית. היא לא היתה שיה צכולן אלא איש כפי נדבתו שנאמר ויצאו האנשים על הנשים כל נדיב לצ וגו' (שמות לה): הניחא למאן דאמר. צפרקין האי דקמני מתני צממישית חזרין לכסדרן: צפרד פרשיות הוא חוזר. שקראו את אלו והפסיקו מלקרות את פרשת השצת איכא למימר כדאמר האידנא קרו כוליהו צדראש חודש אלא לנאן דאמר כו' דמפרש חזרין לכסדרן לסדר ההפטרות אלמא ההפטרות הופסקו עד הנה אצל לא הפרשיות דעד השתא הו' קרו נמי מעניינא דיומא מאי שני: בדרבי טבי. זאת עולת חודש צשקלים אמר^א: חל להיות. ר"ח אדר צפרשה הסמוכה לפרשת שקלים^ב: ובופלין אותה. צצבת שניה אע"פ שקראוה צראשונה: בההוא זימנא. צאותו פרק של אדר: מי מתרמי. והלא צפרשת פינחס היא שהיא סמוכה לחודש אצ: דמסקי אורייתא. מסיימין חמשה חומשין פעם אחת לשלש שנים ולא צכל שנה כמו שאנו עושין: אין משגיחין. (ז) לעשות עיקר: אלמרי

והני השקלים שנעשו מהן אדני המשכן כדכתיב^ו וכסף פקודי העדה וגו' ויהי מאת ככר הכסף לקחת את אדני הקודש וגו': שלש תרומות. נאמרו שס"ו מתלית השקל תרומה לה' יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' תרומת אדנים היתה לאדנים ותרומת מזבח למזבח לקנות מהן קרבנות צבור לכל השנה דכתיב צה לכפר על נפשותיכם: לבדק הבית. היא לא היתה שיה צכולן אלא איש כפי נדבתו שנאמר ויצאו האנשים על הנשים כל נדיב לצ וגו' (שמות לה): הניחא למאן דאמר. צפרקין האי דקמני מתני צממישית חזרין לכסדרן: צפרד פרשיות הוא חוזר. שקראו את אלו והפסיקו מלקרות את פרשת השצת איכא למימר כדאמר האידנא קרו כוליהו צדראש חודש אלא לנאן דאמר כו' דמפרש חזרין לכסדרן לסדר ההפטרות אלמא ההפטרות הופסקו עד הנה אצל לא הפרשיות דעד השתא הו' קרו נמי מעניינא דיומא מאי שני: בדרבי טבי. זאת עולת חודש צשקלים אמר^א: חל להיות. ר"ח אדר צפרשה הסמוכה לפרשת שקלים^ב: ובופלין אותה. צצבת שניה אע"פ שקראוה צראשונה: בההוא זימנא. צאותו פרק של אדר: מי מתרמי. והלא צפרשת פינחס היא שהיא סמוכה לחודש אצ: דמסקי אורייתא. מסיימין חמשה חומשין פעם אחת לשלש שנים ולא צכל שנה כמו שאנו עושין: אין משגיחין. (ז) לעשות עיקר: אלמרי

והני השקלים שנעשו מהן אדני המשכן כדכתיב^ו וכסף פקודי העדה וגו' ויהי מאת ככר הכסף לקחת את אדני הקודש וגו': שלש תרומות. נאמרו שס"ו מתלית השקל תרומה לה' יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' תרומת אדנים היתה לאדנים ותרומת מזבח למזבח לקנות מהן קרבנות צבור לכל השנה דכתיב צה לכפר על נפשותיכם: לבדק הבית. היא לא היתה שיה צכולן אלא איש כפי נדבתו שנאמר ויצאו האנשים על הנשים כל נדיב לצ וגו' (שמות לה): הניחא למאן דאמר. צפרקין האי דקמני מתני צממישית חזרין לכסדרן: צפרד פרשיות הוא חוזר. שקראו את אלו והפסיקו מלקרות את פרשת השצת איכא למימר כדאמר האידנא קרו כוליהו צדראש חודש אלא לנאן דאמר כו' דמפרש חזרין לכסדרן לסדר ההפטרות אלמא ההפטרות הופסקו עד הנה אצל לא הפרשיות דעד השתא הו' קרו נמי מעניינא דיומא מאי שני: בדרבי טבי. זאת עולת חודש צשקלים אמר^א: חל להיות. ר"ח אדר צפרשה הסמוכה לפרשת שקלים^ב: ובופלין אותה. צצבת שניה אע"פ שקראוה צראשונה: בההוא זימנא. צאותו פרק של אדר: מי מתרמי. והלא צפרשת פינחס היא שהיא סמוכה לחודש אצ: דמסקי אורייתא. מסיימין חמשה חומשין פעם אחת לשלש שנים ולא צכל שנה כמו שאנו עושין: אין משגיחין. (ז) לעשות עיקר: אלמרי

והני השקלים שנעשו מהן אדני המשכן כדכתיב^ו וכסף פקודי העדה וגו' ויהי מאת ככר הכסף לקחת את אדני הקודש וגו': שלש תרומות. נאמרו שס"ו מתלית השקל תרומה לה' יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' תרומת אדנים היתה לאדנים ותרומת מזבח למזבח לקנות מהן קרבנות צבור לכל השנה דכתיב צה לכפר על נפשותיכם: לבדק הבית. היא לא היתה שיה צכולן אלא איש כפי נדבתו שנאמר ויצאו האנשים על הנשים כל נדיב לצ וגו' (שמות לה): הניחא למאן דאמר. צפרקין האי דקמני מתני צממישית חזרין לכסדרן: צפרד פרשיות הוא חוזר. שקראו את אלו והפסיקו מלקרות את פרשת השצת איכא למימר כדאמר האידנא קרו כוליהו צדראש חודש אלא לנאן דאמר כו' דמפרש חזרין לכסדרן לסדר ההפטרות אלמא ההפטרות הופסקו עד הנה אצל לא הפרשיות דעד השתא הו' קרו נמי מעניינא דיומא מאי שני: בדרבי טבי. זאת עולת חודש צשקלים אמר^א: חל להיות. ר"ח אדר צפרשה הסמוכה לפרשת שקלים^ב: ובופלין אותה. צצבת שניה אע"פ שקראוה צראשונה: בההוא זימנא. צאותו פרק של אדר: מי מתרמי. והלא צפרשת פינחס היא שהיא סמוכה לחודש אצ: דמסקי אורייתא. מסיימין חמשה חומשין פעם אחת לשלש שנים ולא צכל שנה כמו שאנו עושין: אין משגיחין. (ז) לעשות עיקר: אלמרי

והני השקלים שנעשו מהן אדני המשכן כדכתיב^ו וכסף פקודי העדה וגו' ויהי מאת ככר הכסף לקחת את אדני הקודש וגו': שלש תרומות. נאמרו שס"ו מתלית השקל תרומה לה' יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' תרומת אדנים היתה לאדנים ותרומת מזבח למזבח לקנות מהן קרבנות צבור לכל השנה דכתיב צה לכפר על נפשותיכם: לבדק הבית. היא לא היתה שיה צכולן אלא איש כפי נדבתו שנאמר ויצאו האנשים על הנשים כל נדיב לצ וגו' (שמות לה): הניחא למאן דאמר. צפרקין האי דקמני מתני צממישית חזרין לכסדרן: צפרד פרשיות הוא חוזר. שקראו את אלו והפסיקו מלקרות את פרשת השצת איכא למימר כדאמר האידנא קרו כוליהו צדראש חודש אלא לנאן דאמר כו' דמפרש חזרין לכסדרן לסדר ההפטרות אלמא ההפטרות הופסקו עד הנה אצל לא הפרשיות דעד השתא הו' קרו נמי מעניינא דיומא מאי שני: בדרבי טבי. זאת עולת חודש צשקלים אמר^א: חל להיות. ר"ח אדר צפרשה הסמוכה לפרשת שקלים^ב: ובופלין אותה. צצבת שניה אע"פ שקראוה צראשונה: בההוא זימנא. צאותו פרק של אדר: מי מתרמי. והלא צפרשת פינחס היא שהיא סמוכה לחודש אצ: דמסקי אורייתא. מסיימין חמשה חומשין פעם אחת לשלש שנים ולא צכל שנה כמו שאנו עושין: אין משגיחין. (ז) לעשות עיקר: אלמרי

והני השקלים שנעשו מהן אדני המשכן כדכתיב^ו וכסף פקודי העדה וגו' ויהי מאת ככר הכסף לקחת את אדני הקודש וגו': שלש תרומות. נאמרו שס"ו מתלית השקל תרומה לה' יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' תרומת אדנים היתה לאדנים ותרומת מזבח למזבח לקנות מהן קרבנות צבור לכל השנה דכתיב צה לכפר על נפשותיכם: לבדק הבית. היא לא היתה שיה צכולן אלא איש כפי נדבתו שנאמר ויצאו האנשים על הנשים כל נדיב לצ וגו' (שמות לה): הניחא למאן דאמר. צפרקין האי דקמני מתני צממישית חזרין לכסדרן: צפרד פרשיות הוא חוזר. שקראו את אלו והפסיקו מלקרות את פרשת השצת איכא למימר כדאמר האידנא קרו כוליהו צדראש חודש אלא לנאן דאמר כו' דמפרש חזרין לכסדרן לסדר ההפטרות אלמא ההפטרות הופסקו עד הנה אצל לא הפרשיות דעד השתא הו' קרו נמי מעניינא דיומא מאי שני: בדרבי טבי. זאת עולת חודש צשקלים אמר^א: חל להיות. ר"ח אדר צפרשה הסמוכה לפרשת שקלים^ב: ובופלין אותה. צצבת שניה אע"פ שקראוה צראשונה: בההוא זימנא. צאותו פרק של אדר: מי מתרמי. והלא צפרשת פינחס היא שהיא סמוכה לחודש אצ: דמסקי אורייתא. מסיימין חמשה חומשין פעם אחת לשלש שנים ולא צכל שנה כמו שאנו עושין: אין משגיחין. (ז) לעשות עיקר: אלמרי

והני השקלים שנעשו מהן אדני המשכן כדכתיב^ו וכסף פקודי העדה וגו' ויהי מאת ככר הכסף לקחת את אדני הקודש וגו': שלש תרומות. נאמרו שס"ו מתלית השקל תרומה לה' יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' תרומת אדנים היתה לאדנים ותרומת מזבח למזבח לקנות מהן קרבנות צבור לכל השנה דכתיב צה לכפר על נפשותיכם: לבדק הבית. היא לא היתה שיה צכולן אלא איש כפי נדבתו שנאמר ויצאו האנשים על הנשים כל נדיב לצ וגו' (שמות לה): הניחא למאן דאמר. צפרקין האי דקמני מתני צממישית חזרין לכסדרן: צפרד פרשיות הוא חוזר. שקראו את אלו והפסיקו מלקרות את פרשת השצת איכא למימר כדאמר האידנא קרו כוליהו צדראש חודש אלא לנאן דאמר כו' דמפרש חזרין לכסדרן לסדר ההפטרות אלמא ההפטרות הופסקו עד הנה אצל לא הפרשיות דעד השתא הו' קרו נמי מעניינא דיומא מאי שני: בדרבי טבי. זאת עולת חודש צשקלים אמר^א: חל להיות. ר"ח אדר צפרשה הסמוכה לפרשת שקלים^ב: ובופלין אותה. צצבת שניה אע"פ שקראוה צראשונה: בההוא זימנא. צאותו פרק של אדר: מי מתרמי. והלא צפרשת פינחס היא שהיא סמוכה לחודש אצ: דמסקי אורייתא. מסיימין חמשה חומשין פעם אחת לשלש שנים ולא צכל שנה כמו שאנו עושין: אין משגיחין. (ז) לעשות עיקר: אלמרי

והני השקלים שנעשו מהן אדני המשכן כדכתיב^ו וכסף פקודי העדה וגו' ויהי מאת ככר הכסף לקחת את אדני הקודש וגו': שלש תרומות. נאמרו שס"ו מתלית השקל תרומה לה' יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' תרומת אדנים היתה לאדנים ותרומת מזבח למזבח לקנות מהן קרבנות צבור לכל השנה דכתיב צה לכפר על נפשותיכם: לבדק הבית. היא לא היתה שיה צכולן אלא איש כפי נדבתו שנאמר ויצאו האנשים על הנשים כל נדיב לצ וגו' (שמות לה): הניחא למאן דאמר. צפרקין האי דקמני מתני צממישית חזרין לכסדרן: צפרד פרשיות הוא חוזר. שקראו את אלו והפסיקו מלקרות את פרשת השצת איכא למימר כדאמר האידנא קרו כוליהו צדראש חודש אלא לנאן דאמר כו' דמפרש חזרין לכסדרן לסדר ההפטרות אלמא ההפטרות הופסקו עד הנה אצל לא הפרשיות דעד השתא הו' קרו נמי מעניינא דיומא מאי שני: בדרבי טבי. זאת עולת חודש צשקלים אמר^א: חל להיות. ר"ח אדר צפרשה הסמוכה לפרשת שקלים^ב: ובופלין אותה. צצבת שניה אע"פ שקראוה צראשונה: בההוא זימנא. צאותו פרק של אדר: מי מתרמי. והלא צפרשת פינחס היא שהיא סמוכה לחודש אצ: דמסקי אורייתא. מסיימין חמשה חומשין פעם אחת לשלש שנים ולא צכל שנה כמו שאנו עושין: אין משגיחין. (ז) לעשות עיקר: אלמרי

והני השקלים שנעשו מהן אדני המשכן כדכתיב^ו וכסף פקודי העדה וגו' ויהי מאת ככר הכסף לקחת את אדני הקודש וגו': שלש תרומות. נאמרו שס"ו מתלית השקל תרומה לה' יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' תרומת אדנים היתה לאדנים ותרומת מזבח למזבח לקנות מהן קרבנות צבור לכל השנה דכתיב צה לכפר על נפשותיכם: לבדק הבית. היא לא היתה שיה צכולן אלא איש כפי נדבתו שנאמר ויצאו האנשים על הנשים כל נדיב לצ וגו' (שמות לה): הניחא למאן דאמר. צפרקין האי דקמני מתני צממישית חזרין לכסדרן: צפרד פרשיות הוא חוזר. שקראו את אלו והפסיקו מלקרות את פרשת השצת איכא למימר כדאמר האידנא קרו כוליהו צדראש חודש אלא לנאן דאמר כו' דמפרש חזרין לכסדרן לסדר ההפטרות אלמא ההפטרות הופסקו עד הנה אצל לא הפרשיות דעד השתא הו' קרו נמי מעניינא דיומא מאי שני: בדרבי טבי. זאת עולת חודש צשקלים אמר^א: חל להיות. ר"ח אדר צפרשה הסמוכה לפרשת שקלים^ב: ובופלין אותה. צצבת שניה אע"פ שקראוה צראשונה: בההוא זימנא. צאותו פרק של אדר: מי מתרמי. והלא צפרשת פינחס היא שהיא סמוכה לחודש אצ: דמסקי אורייתא. מסיימין חמשה חומשין פעם אחת לשלש שנים ולא צכל שנה כמו שאנו עושין: אין משגיחין. (ז) לעשות עיקר: אלמרי

והני השקלים שנעשו מהן אדני המשכן כדכתיב^ו וכסף פקודי העדה וגו' ויהי מאת ככר הכסף לקחת את אדני הקודש וגו': שלש תרומות. נאמרו שס"ו מתלית השקל תרומה לה' יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' תרומת אדנים היתה לאדנים ותרומת מזבח למזבח לקנות מהן קרבנות צבור לכל השנה דכתיב צה לכפר על נפשותיכם: לבדק הבית. היא לא היתה שיה צכולן אלא איש כפי נדבתו שנאמר ויצאו האנשים על הנשים כל נדיב לצ וגו' (שמות לה): הניחא למאן דאמר. צפרקין האי דקמני מתני צממישית חזרין לכסדרן: צפרד פרשיות הוא חוזר. שקראו את אלו והפסיקו מלקרות את פרשת השצת איכא למימר כדאמר האידנא קרו כוליהו צדראש חודש אלא לנאן דאמר כו' דמפרש חזרין לכסדרן לסדר ההפטרות אלמא ההפטרות הופסקו עד הנה אצל לא הפרשיות דעד השתא הו' קרו נמי מעניינא דיומא מאי שני: בדרבי טבי. זאת עולת חודש צשקלים אמר^א: חל להיות. ר"ח אדר צפרשה הסמוכה לפרשת שקלים^ב: ובופלין אותה. צצבת שניה אע"פ שקראוה צראשונה: בההוא זימנא. צאותו פרק של אדר: מי מתרמי. והלא צפרשת פינחס היא שהיא סמוכה לחודש אצ: דמסקי אורייתא. מסיימין חמשה חומשין פעם אחת לשלש שנים ולא צכל שנה כמו שאנו עושין: אין משגיחין. (ז) לעשות עיקר: אלמרי

והני השקלים שנעשו מהן אדני המשכן כדכתיב^ו וכסף פקודי העדה וגו' ויהי מאת ככר הכסף לקחת את אדני הקודש וגו': שלש תרומות. נאמרו שס"ו מתלית השקל תרומה לה' יתן תרומת ה' לתת את תרומת ה' תרומת אדנים היתה לאדנים ותרומת מזבח למזבח לקנות מהן קרבנות צבור לכל השנה דכתיב צה לכפר על נפשותיכם: לבדק הבית. היא לא היתה שיה צכולן אלא איש כפי נדבתו שנאמר ויצאו האנשים על הנשים כל נדיב לצ וגו' (שמות לה): הניחא למאן דאמר. צפרקין האי דקמני מתני צממישית חזרין לכסדרן: צפרד פרשיות הוא חוזר. שקראו את אלו והפסיקו מלקרות את פרשת השצת איכא למימר כדאמר האידנא קרו כוליהו צדראש חודש אלא לנאן דאמר כו' דמפרש חזרין לכסדרן לסדר ההפטרות אלמא ההפטרות הופסקו עד הנה אצל לא הפרשיות דעד השתא הו' קרו נמי מעניינא דיומא מאי שני: בדרבי טבי. זאת עולת חודש צשקלים אמר^א: חל להיות. ר"ח אדר צפרשה הסמוכה לפרשת שקלים^ב: ובופלין אותה. צצבת שניה אע"פ שקראוה צראשונה: בההוא זימנא. צאותו פרק של אדר: מי מתרמי. והלא צפרשת פינחס היא שהיא סמוכה לחודש אצ: דמסקי אורייתא. מסיימין חמשה חומשין פעם אחת לשלש שנים ולא צכל שנה כמו שאנו עושין: אין משגיחין. (ז) לעשות עיקר: אלמרי

